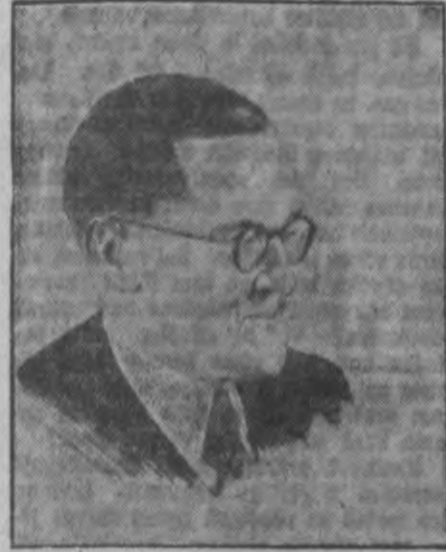

Ar 30 pie arņņas H 230

Ādolfs Šilde

Mārietas svētdiena

Jāga Zandera novele

Kad esam noguruši no cilvēkiem, kas lokas pa kreisi un labi...

Mag. jur. Ādolfs Šilde, dzimis 1907. gadā 21. V. Rīgā...

Caloja puisēna smieklī, čaloja, skalojās un plīkšķēja ūdens...

Mārieta valrs nespējās, divainais lietus viņa darīja nemierīgu...

nāja, it kā arī tur būtu sakrājušies puteļi, un brīdī pagrozīja rokā...

Rīts vēl bija ļoti agrs. Ne lielajā mājā, ne kaimiņos un — likās, ka arī visā pilsētā...

Tieši no durvīm uz dārzu tecēja ceļi, gar kuru stiepās garas puķu dobes...

Lielajā mājā pavērsās kāds logs, pāri upei kāds skurstenis izpūta dažus viegļus...

Personība mūsu politiskā dzīvē vēl pilnīgi sveša lieta, ko dabīgi radījuši pašreizējie apstākļi...

Valbstus zīmēja neskaitāmas, sīkas rievīgas, kamēr Mārietas seju veidoja dziļas vagas...

«Labu rītu, Mārieta, gauži labu rītiņu», sacīja Lienīte pienākdama.

«Nu nāc un sēdies. Rīts jau labs tāpēc. Kāpēc tad nu šis nebūs labs?»

«Tā tomēr būs tā kā zīme, gauži gaiša zīme, mīļā. Tad nu saki pēdīgi, kā tad izdarīji ar to savu Andriņu?»

«Ak tad tomēr nebūsi ierakstījusi?» Tu neesi gudrāka kā tās pilsētas sievas...

«Nees tu barga, Mārieta, manis dēļ, Zinu jau, tev sirdī liela sāpe, gauži sāpe...»

«Mans ceļš nav ar mirušiem, Lienē, pavisam salti telca Mārieta.»

Daudz «domājas», ka «kara komūnisms», kas prasīja vairāk simts tūkstošus nevainīgu cilvēku dzīvības...

stingusi savā mierā, acis nekustīgi vērsā pāri upei.

«Lielā, gauži liela tava mīlestība, Mārieta, Lienīte nopūtās un sāka stāstīt, ka nesē satikusi baznīcas Annīpu.»

«Esot tāda liela, liela plāksne. Visi vārdi ar zelta burtiem. Bet apakšā — liels altāris, savāds altāris.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Kā jūsi visi spiežat mani uz aplamu ceļu. Kā tad es varu dēlu rakstīt tur, kur raksta mirušos.»

«Kā jūsi visi spiežat mani uz aplamu ceļu. Kā tad es varu dēlu rakstīt tur, kur raksta mirušos.»

«Ak tad tomēr nebūsi ierakstījusi?» Tu neesi gudrāka kā tās pilsētas sievas.

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

«Nē, tas tik esot tāds gods altāris, tāds upurā altāris. Un vīrs tur guļot cilvēks — kāils cilvēks.»

«Lūk, kāils kaņavīrs, — kā kritiķis, Zobens lai no rokām izslīdējais. Esot pilnīgi dzīvs cilvēks, kas dzīvs cilvēks.»

Ādolfa Šildes domas un norādījumi

(Izraksti no Ādolfa Šildes rakstiem)

1. NACIONĀLIE JAUTĀJUMI

Demokrātijas fetišs jo dienas jo vairāk pazaudē savu pievilcību. Lauņkaišs, kas mūsu satversmē ieviesots, ir tīši vajadzīgs valsts varā.

2. PAR BOLŠEVISMU

Daudz «domājas», ka «kara komūnisms», kas prasīja vairāk simts tūkstošus nevainīgu cilvēku dzīvības, Pad. Krievijā apklusis.

3. PAR ALKOHOLA KAITĪGUMU

Mums vajadzīgs likums, kas pasargātu jaunatni līdz pilngadībai pilnīgi no alkohola.

kohola. Vecākiem un visai sabiedrībai jādara saprotama viņu neatbildīgā rīcība, pasargājot vismaz topošo individu no alkohola indes...

